

Svanuće

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Swibanj - Lipanj 2022

Dawn Bible Students Association
„Svanuće“
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

Precio anual: US \$12.00 (6 números)

ARGENTINA: El Alba, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande, Buenos Aires
estudiantesdelabibliargentina@gmail.com

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, PO Box 402, Rossana, Victoria, 3084

BRASIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

CANADÁ: PO Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2

SPAIN-ITALY: El Alba, Via Ferrara 42, 59100 Prato - Italia

FRANCE: L'Aurore 39A, rue de bois, 68540 Feldkirch, France

GREECE: He Haravgi (The Dawn) PO Box 521167, Longwood, FL USA 32752

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine St., Richmond Town, Bangalore 560025

UNITED KINGDOM: Associated Bible Students, 102 Broad Street, Chesham Bucks HP5 3EB United Kingdom

SADRŽA

VRHUNCI SVANUĆE

Ustave na Visini Otvorene 2

Međunarodne Biblijske Studije

Sloboda od grijeha	13
Nada u budućnost	15
Obećano potomstvo	18
Ispunjeni Zakon	20

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Naš Gospodin i Nikodem	23
Napomena Urednika	31

The Dawn - Croatian Edition
May - June 2022

First issue published December 2013

Printed in USA

Ustave na Visini Otvorene

***“Tko pred glasom strave
uteče u jamu će upasti;
tko se iz jame izvuče
zamka će ga uhvatit’.
Da, otvorit će se ustave
u visini i zatresti zemlji
temelji.”
— Izaija 24: 18***

U NAŠEM početnom tekstu prorok Izaija koristi “stravu”, “jamu” i “zamku” kao simbole raznih nevolja koje će zadesiti svijet u ovim posljednjim danima. On ukazuje na to da bi se ljudi, dok pokušavaju pobjeći iz

jedne uznemirujuće okolnosti, suočiti s drugom. Kakav li je to istinit i slikovit opis današnje situacije u svijetu! Postoji, naime, mnogo više od tri poteškoće i opasnosti od kojih nastoji pobjeći svijet ispunjen strahom i nevoljom, a čak i ako se za jedan problem nađe djelomično rješenje, na njegovom mjestu naziru se oni koji su još mučniji.

U sadašnjoj situaciji u svijetu, i dok se bližimo polovici 2022. godine, možda je vrijedno napomenuti da su tri različita, a opet povezana, događaja bila glavni naslovi u vijestima. Ovo ne znači da su oni ekvivalentni strahu, jami i zamci o kojima govori Izaija, ali oni oslikavaju činjenicu da se na Zemlji trenutno nalaze višestruke, međusobno povezane nevolje koje na ovaj ili onaj način utječu na

veliku većinu čovječanstva.

Prvo, tu je dugotrajna pandemija koronavirusa koja sada ulazi u treću godinu. Iako su se njezini smrtonosni rezultati znatno smanjili u mnogim dijelovima svijeta od proljeća 2020., još uvijek ima značajan utjecaj na različite segmente svjetske populacije u pogledu fizičkog i mentalnog zdravlja.

Drugo, i mnogo novije, je užas ruske invazije na Ukrajinu, koju je naizgled potaknuo isključivo ruski čelnik. U vrijeme pisanja ovog teksta, mjesec i pol dana od početka sukoba, izvori izvještavaju da je ubijeno čak 20 000 do 25 000 ukrajinskih i ruskih vojnika, plus gotovo 1500 ukrajinskih civila, iako su svi ti brojevi vjerojatno podcijenjeni. Nadalje se procjenjuje da je više od 4 milijuna Ukrajinaca pobjeglo iz domovine u druge okolne zemlje. Ove brojke ne govore ništa o velikom razaranju ukrajinskih gradova, domova, tvrtki i druge imovine, a sve se to dogodilo u kratkom vremenskom razdoblju. Kako će i kada završiti ovaj sukob, ne znamo, ali to je tmurni podsjetnik na ratna razaranja, a posebno na tragediju dvaju naroda koji se međusobno bore a uvelike dijele povijest i kulturno naslijeđe.

Treće, i u velikoj mjeri rezultat gore navedenih događaja, je nedavni dramatičan porast inflacije i povezana povećanja cijena osnovnih dobara i usluga diljem svijeta, bilo da se radi o trgovini, benzinskoj pumpi, tržištu nekretnina, ili mnogim drugim područjima svakodnevnih ljudskih potreba. Trenutačna situacija u tom pogledu ne samo da teško opterećuje pojedinog potrošača, već bi s vremenom mogla dovesti do značajnog pada u svjetskim ekonomijama, od kojih većina već u većoj ili manjoj mjeri ima problema.

OTVORENE USTAVE—I VELIKO POTRESANJE

Imajući na umu ove i mnoge druge zabrinjavajuće prilike u svijetu, ponovno se okrećemo Izaijinim riječima. On u našem uvodnom tekstu govori o otvaranju “ustave u visini” i kao rezultat toga o velikom potresu “temelja zemlje”. Međutim, da bismo to ispravno cijenili, bitno je shvatiti da je “potresanje” i rezultirajuće uništenje “sadašnjeg svijeta opakoga” dokaz da Bog priprema put za svoje dugo obećano kraljevstvo pravednosti, mira, radosti i života.—Galaćanima 1: 4; 2.Petrova 3: 10-13

Stih 20 Izaije u 24. poglavlju objavljuje da će se zemlja “zateturati amo-tamo poput pijanca” i da će se “zanjihati poput kolibe”, ili kako je prikazano u američkoj standardnoj verziji, “ljuljati se amo-tamo poput ležaljke .” Razlog koji se navodi za ove razorne sile na zemlji je taj da će joj “toliko otežati bezakonje njeno da će pasti i neće više ustati.”

Bez obzira na to koliko su neki svjetski čelnici iskreni i pravedno nastrojani, jasna je činjenica da je raspad današnjeg društva, simbolično opisanog u ovom proročanstvu kao “zemlja”, rezultat nagomilanih grijeha vlade i drugih institucija koje čine “svijet” kakav poznajemo. Zasiurno ovi prijestupi, čiji izvor nije nitko drugi do sam Sotona, “bog ovoga svijeta”, danas teško počivaju na čovječanstvu.—2.Korinćanima 4: 4; Otkrivenje 12: 9

ZBUNJENOST I NEDOUMICA

Zbunjenost među ljudima vidljiva je u svim elementima društva. Svjetski čelnici vode sve veću bitku da održe državne brodove na površini, dok vjerski vođe, kako kršćani tako i nekršćani, nisu u

stanju objasniti značenje događaja koji su za njih potpuno u suprotnosti s njihovim očekivanjima o neprestanom napredovanju civilizacije. Ovo je zasigurno vrijeme za koje je Isus prorekao da će na zemlji biti “bezizlazna tjeskoba naroda zbog huke mora i valovlja” i kada će strah prouzročiti zatajenje srca čovječanstva dok gledaju na ono što dolazi na zemlju.—Luka 21 :25, 26

Upravo to stanje označava početak proročki navještenog “JAHVIN dan”. Stoga je opisan u suprotnosti sa prošlim stoljećima tijekom kojih je Bog uglavnom dopuštao da zlo prođe neometano i bez suprotstavljanja što se tiče uplitanja s njegove strane. Sada, međutim, i za razliku od blagotvornog očitovanja njegove vlasti kraljevstva koje će doći poslije, njegova ruka se miješa u ljudska djela da protrese i iskorijeni svaki trag Sotonina zlog svijeta.

Ovaj “svijet”, ili sadašnji društveni poredak, simboliziran je u starozavjetnim proročanstvima riječju “zemlja”. Izaija je napisao: “Zemlja će se grozno razbiti, zemlja će se strašno raspući, zemlja će se silno uzdrmati.” (Izaija 24: 19) Ove simbolične reference na zemlju događaju se tijekom “JAHVIN dan”.

Prorok je dalje napisao: “Kukajte, jer je blizu JAHVIN dan, k'o pohara dolazi od Svemoćnog. I sve ruke stog malakšu ... Svako ljudsko srce klone, strava ih je obhrvala, trudovi boli već ih spopadaju i grče se k'o roditelja. U prepasti jedan drugog motre, lica su im poput plamena Dolazi nesmiljeni JAHVIN dan—gnjev i jarost—da u pustoš zemlju prometne, da istrijebi iz nje grešnike. Jer nebeske zvijezde a ni Štاپci neće više sjati svjetlošću, pomrčat

će sunce ishodeći i mjesec neće više svijetliti. Kaznit ću svijet za zloću, bezbožnike za bezakonje, dokrajčit ću ponos oholih, poniziti nadutost silnika. Rjeđi će biti čovjek neg' žeženo zlato, rjeđi samrtnik od zlata ofirskog. Nebesa ću potresti, maknut će se zemlja s mjesta od srdžbe JAHVE nad vojskama u dan kad se izlije gnjev njegov."—Izaija 13: 6-13

Novozavjetna proročanstva koja se odnose na kraj sadašnjeg doba koriste sličan jezik. Pavao je prorekao da će u "Dan Gospodnji" doći "iznenadno" ili neočekivano uništenje sadašnjeg svjetskog poretka "kao trudovi trudnici". (1.Solunjanima 5: 1-4) Isus je rekao da će se "nebeske sile poljuljati". (Luka 21: 26) Pavao je objavio da će na kraju svijeta Bog potresti "ne samo zemlju, nego i nebo". (Hebrejima 12: 26) "Nebo" i "zemlja" simboliziraju duhovne i materijalne aspekte sadašnjeg društvenog poretka, a kao što smo već primijetili, i građanski i vjerski vođe sve nesposobniji pronaći ili provesti rješenja za bezbroj nevolja koje danas potresaju civilizaciju.

U prošlim vremenima, mnogi su vjerovali riječima velikih crkvenih lučonoša, koji su u proročanstvima na odgovarajući način simbolizirali "zvijezde", da imaju određenu težinu u pomaganju u rješavanju razlika među narodima i unutar njih. To više nije tako. Ono malo svjetla koje su možda nekada imali više se ne prepoznaje u svijetu u kojem su prošle vjerske i moralne norme stavljene po strani i stoga uvelike propale. Stoga su moći simboličkog neba osmišljene da drže svijet na okupu uzdrmane i kritično oslabljene.

NAŠ POLOŽAJ

Današnji svijet pati, krvari i ispunjen je strahom. Međutim, ne skrećemo pozornost na ovo stanje kao pesimisti, već kao optimisti, zbog našeg povjerenja u Božja obećanja da ćemo uspostaviti novi svjetski poredak koji će biti pod pravednom Kristovom vlašću. Čovjekov sadašnji neuspjeh vrlo je očit. Bio je to dug put nizbrdo od Edena do sada, a uskoro će doći do vrhunca kaosa i razaranja — ali to nije kraj!

Naprotiv, ovi događaji su znak novog početka odmah iza sadašnje nevolje. Bit će to početak tisućugodišnjeg “dana” koji će, prije nego što bude završen, vidjeti čovječanstvo vraćeno u savršenstvo života, s veličanstvenim izgledom da zauvijek živi u miru i radosti na zemlji. (Jeremija 23: 5; 2. Petrova 3: 8-10; Otkrivenje 5: 9, 10; 20: 6) Samo oni koje Pavao trenutačno naziva “braća” svjesni su ovog veličanstvenog značenja vremena u kojem živimo. To je zato što “nisu u tami, da bi ih taj dan” zaskočio kao “kradljivac u noći.”— 1.Solunjanima 5: 1-4

“Svi ste vi sinovi svjetlosti i sinovi dana”, nastavio je Pavao, i “niste od noći ni od tame”. (vs. 5) Doista, Gospodin je vrlo milostiv prema “braći”, svojoj duhovnoj obitelji, jer im otkriva značenje nevolja i opasnosti koje ih okružuju i koje ispunjavaju srca ljudi strahom.

O ovoj posebnoj Gospodinovoj brizi tijekom nevolja povezanih s umirućim svjetskim poretком, David je napisao: “Bog nam je zaklon i utvrda, pomoćnik spreman u nevolji. Stoga, ne bojmo se kad se ljulja zemlja, kad se bregovi ruše u more. Nek’ buče i bjesne valovi morski, nek’ bregovi

dršću od žestine njihove.”—Psalmi 46: 1-3

Budući da smo prosvijetljeni i ojačani proročanstvima i obećanjima Svetoga pisma, ne samo da smo u stanju podići vlastite glave i radovati se u ovim teškim vremenima, nego smo također u poziciji tješiti druge. (Luka 21: 28) Opomenuti smo da tako činimo. Na primjer, veći dio 34. poglavlja Izaijinog proročanstva opisuje današnje nevolje u svijetu; zatim slijedi 35. poglavlje, koje predstavlja lijepu sliku svijetlog ishoda ovog vremena straha, nevolje i zbunjenosti. U 4. stihu ovog poglavlja čitamo: “Recite preplašenim srcima: Budite jaki, ne bojte se! Evo Boga vašega, odmazda dolazi, Božja naplata, on sam hita da nas spasi.”

Ovo je blagoslovljena poruka koja nam je pomogla ukloniti strah iz naših srdaca dok gledamo u zbunjeni i patnički svijet, a ovdje smo pozvani da to obznanimo drugima. To možemo učiniti koristeći svaku priliku koju imamo da onima koji su gladni i žedni pravednosti objasnimo pravi razlog sadašnje svjetske nevolje—da je to dan Gospodinove osvete trenutnom svjetskom poretku pod vlašću Sotone.

Međutim, naša će poruka biti daleko od onoga što Gospodin želi da bude, osim ako također ne objasnimo da je svrha zbog koje Bog sada očituje svoj gnjev da će, nakon što sadašnji poredak bude u potpunosti poljuljan i odbačen, ponuditi ljudima vječno spasenje kroz kraljevstvo Kristovo. Iako je Gospodin došao “s osvetom”, on je također došao “spasiti vas”. Kakvo li će to biti blagoslovljeno i potpuno spasenje, kao što nam je istaknuto u preostalim stihovima poglavlja!

“Sljepačke će oči progledati, uši će se gluhih otvoriti, tad će hromi skakati k’o jelen, njemakov

će jezik klicati. ... Bit će ondje čista cesta, a zvat će se sveti put: nitko nečist njime neće proći, bezumnici njime neće lutati. Ondje neće više biti lava, nit' će onud zvijer prolaziti, već će hodit' samo otkupljeni, vraćati se otkupljenici JAHVINI. Doći će u Sion kličuć' od radosti, s veseljem vječnim na čelima; pratit će ih radost i veselje, pobjeći će bol i jauci."—Izaija 35: 5-10

NEVOLJA, A ZATIM KRALJEVSTVO RADOSTI

Mnoga proročanstva koja opisuju nevolje dana Božje osvete popraćena su prekrasnim opisom blagoslova Kristova kraljevstva. Stoga, slikajući tamne oblake "vremena nevolje", proroci također otkrivaju njihovu "srebrnu pozadinu". Ovaj slijed misli nalazi se u 24. i 25. poglavlju Izaije.

Već smo dosta citirali iz 24. poglavlja o beskorisnim naporima ljudi da pobjegnu od nevolja koje ih zadese, te o potresu simboličke zemlje. Tada u 25. poglavlju nalazimo da je pravedno kraljevstvo Gospodnje simbolično opisano kao "gora", o čemu citiramo u nastavku.

"I JAHVE nad vojskama spremić će svim narodima na ovoj gori gozbu od pretiline, gozbu od izvrsna vina, od pretiline sočne, od vina staložena. Na ovoj gori on će raskinuti zastor što zastiraše sve narode, pokrivač koji sva plemena pokrivaše i uništiti će smrt zasvagda. I suzu će sa svakog lica JAHVE, Gospod, otrti –sramotu će svog naroda na svoj zemlji skinuti: tako JAHVE reče. I reći će se u onaj dan: 'Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasm'o, on nas je spasio; ovo je JAHVE u koga se uzdasm'o! Kličimo i veselimo se spasenju njegovu.'"—Izaija 25: 6-9

Kako nam je drago što će osim blagoslova blagostanja, zdravlja i života koji će biti osigurani putem kraljevskih djelovanja, biti uništen “zastor što zastiraše sve narode, pokrivač koji sva plemena pokrivaše”. Čini se da se ovo “pokrivanje” i “zastor” jasno odnose na zasljepljujuće utjecaje Sotone, velikog varalice čovječanstva. On je “bog ovoga svijeta” koji je “oslijepi pameti” ljudi.—2.Korinćanima 4: 4

Međutim, kada Božji blagoslovi počnu teći s Gospodnje “gore”, Sotona će biti vezan i postati nemoćan. Umjesto da mračni utjecaji njegove zle vladavine ometaju ljude da spoznaju Boga, spoznaja božanske slave ispunit će cijelu zemlju “kao što vode prekrivaju more.”—Otkrivenje 20: 1, 2; Habakuk 2: 14

Vežanje Sotone također će rezultirati oduzimanjem “ukora” Božjeg naroda. Preko svojih palih, a često i nesvjesnih posrednika, Sotona se suprotstavljao i progonio Božji narod tijekom svih vremena. Zbog toga su pravednici patili, ali i ovo će se promijeniti. Kad Sotona bude vezan i konačno uništen, pravednici će “cvjetati”, a za njih će zauvijek postojati “obilje mira”.—Psalmi 72: 7

Nije ni čudo da će radostan odgovor naroda na blagoslove kraljevstva biti: “Ovo je JAHVE u koga se uzdasmu! Kličimo i veselimo se spasenju njegovu.” Isti je narod predstavljen u Izaiji 26: 12, 13 kako kaže: “JAHVE, ti mir nama daješ, jer ti si tvorac svih djela naših. JAHVE, Bože naš, gospodarili su nama osim tebe drugi gospodari, ali tebe jedinog, ime tvoje, častimo.”

Jedan od “drugih gospodara” koji je imao dominaciju nad većim dijelom čovječanstva je bog gordo-

sti i samodostatnosti. Stajalište velike većine, čak i onih koji tvrde da vjeruju u Bibliju, jest da će sve što će biti uspostavljeno glede mira i pravednosti na zemlji, biti postignuto ljudskim naporima. Samo oni kojima je dano da upoznaju tajne kraljevstva Božjega oslobođeni su ovog boga samodostatnosti. Oni znaju da je jedina nada za svijet u obećanju da će to “učiniti privržena ljubav JAHVE nad vojskama.”—Izaija 9: 7

Kad blagoslovi kraljevstva počnu slijevati na ljude, oni će brzo prepoznati nemoć svojih bivših “gospodara” i radovat će se pravom Bogu svog spašenja. Kako je divno znati to unaprijed i biti u stanju reći svijetu ispunjenom strahom: “Ne bojte se”, jer dok napori vaših ljudskih vođa budu i dalje propadali, Bog nebeski, kroz njegovog imenovanog Krista, “doći će i spasiti vas”, ne samo od sadašnjeg vremena tuge i nevolje, nego i od smrti i groba—jer će “progutati smrt u pobjedi” i “obrisati suze sa svih lica”.

Dakle, dok se olujni oblaci skupljaju i postaju sve zlokobniji i zloslutniji, nećemo se bojati, nego ćemo se sjetiti Isusovih riječi: “Kad se sve to stane zbivati, uspravite se i podignite glave jer se približuje vaše otkupljenje.” (Luka 21: 28) To ne znači da se radujemo kad vidimo kako ljudska patnja raste. Dapače, naša je radost u činjenici da će uskoro ovom razdoblju velikih nevolja doći kraj. Tada više neće biti smrti, tuge, plača ili boli, jer ono “prijašnje uminu.”—Otkrivenje 21: 4

Sadašnja destruktivna nevolja je kao kirurgov nož koji uklanja malignu izraslinu koja ubija pacijenta. Pod vlašću Sotone, grijeh i sebičnost proizveli su društveni poredak koji bi, ako bi se dopus-

tilo da se nastavi, prije ili kasnije doveo do uništenja same ljudske rase. Međutim, Bog ima potpunu kontrolu i, kao što je obećano u Svetom pismu, djeluje u točno pravo vrijeme da spasi ljude, i tome se možemo radovati.

Možemo se radovati što će Bog uskoro uslišiti molitvu koju su milijuni iznijeli u protekle dvije tisuće godina: “Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji!” (Matej 6: 10) Detaljniji izraz ovog istog osjećaja sadržan je u Davidovoj molitvi koja glasi:

“Smilovao nam se Bog i blagoslovio nas, obasjao nas licem svojim, da bi sva zemlja upoznala putove tvoje, svi puci tvoje spasenje! Neka te slave narodi, Bože, svi narodi neka te slave! Nek’ se vesele i kliču narodi, jer sudiš pucima pravedno i narode vodiš na zemlji. Neka te slave narodi, Bože, svi narodi neka te slave! Zemlja plodom urodila! Bog nas blagoslovio, Bog naš! Bog nas blagoslovio! Neka ga štuju svi krajevi svjetski!”—Psalmi 67: 1-7

Kada se ova molitva usliši, ljudi će znati da otvaranje “ustava nebeskih” više neće stvarati potres koji rezultira “strahom”, “jamom” i “zankom”; niti pošast svjetske pandemije, ratna razaranja ili nevolje ekonomske neizvjesnosti. Umjesto toga, tada će se otvoriti još jedan veličanstveni “ustav”, koji će rezultirati vječnom radošću čovječanstva. Onima koji se voljno pokoravaju pravednim zakonima kraljevstva, Biblija obećava da će im Bog “otvoriti ustave nebeske i izliti na njih punom mjerom blagoslov”. (Malahija 3: 10) Nastavimo moliti za taj veličanstveni dan! ■

Sloboda od grijeha

Ključni stih: “Ako smo doista s njime srasli po sličnosti smrti njegovoj, očito ćemo sresti i po sličnosti njegovu uskrsnuću.”
— Rimljanima 6: 5

Izabrani tekstovi:
Rimljanima 6: 1-14

OD VREMENA EVINE prijevare i Adamovog neposluha jedenjem zabranjenog voća do danas, grijeh je dio ljudskog iskustva. U današnjoj lekciji Pavao se obraća Gospodinovim sljedbenicima koji su po Božjoj milosti kršteni u Kristo-

vov smrti i primili Duha Svetoga. Oni više ne mogu svojevolutno vršiti grijeh jer oni, kao posvećeni vjernici, hode u novosti života koji, između ostalog, zahtijeva disciplinu u borbi protiv samovolje. Stoga se ne mogu baviti onim aktivnostima koje služe za zadovoljenje apetita palih ljudi.—Rimljanima 6: 1-4

Naš ključni stih i odabrano Sveto pismo potvrđuju da je Isus dobio visoku, nebesku nagradu jer je poslušno žrtvovao svoj život u skladu s Božjom voljom. Slično, kao predani sljedbenici našeg Učitelja, ako smo vjerni do smrti, možemo gajiti veliku nadu da ćemo se sjediniti s njim u slavnom prvom uskrsnuću. Tada ćemo biti ovlaštteni pomoći Kristu Isusu u blagoslovu ljudske obitelji kada Sotona bude

vezan i kada za vrijeme slavnog kraljevstva nastupi pravedna vlada.—Otkrivenje 3: 21; 20: 6; 21: 1-7

Danas, kao nesavršeni primjerci čovječanstva, čak i začeti duhom uviđaju da je moguće biti zahvaćen grijehom, bilo nenamjerno ili namjerno, što bi moglo imati mogućnost za najgore posljedice. Kad se to dogodi, takvo odstupanje od načela pobožnosti mora se prepoznati i pokajati se ako želimo biti vraćeni u Božju naklonost. Molitva i ispunjavanje naših umova svetim mislima mogu biti učinkoviti alati za sprječavanje ili borbu protiv posljedica grijeha u našim životima. Tijelo grijeha proizlazi iz nesavršenosti koja je zadesila naše praroditelje u Edenskom vrtu zbog njihovog neuspjeha da poslušaju Božje zahtjeve za život. Međutim, kasnije Isusovo pomirbeno djelo otvorilo je put za obnovu čovječanstva tijekom “vremena uspostave” (Djela apostolska 3: 20, 21).

Naša privilegija da budemo razapeti s Kristom kroz krštenje u njegovoj smrti daljnji je aspekt božanskog uređenja kojim će zle posljedice grijeha biti eliminirane. S našim nesavršenim tijelima nismo mogli ništa prinijeti Gospodinu kao prihvatljivu žrtvu, ali kao učesnici s Isusom u “službi pomirenja” Bog smatra da smo prešli iz smrti u život. (2.Korinćanima 5: 17, 18) Ako smo “mrtvi” s Kristom, Pavao kaže da smo oslobođeni osude grijeha i da smo, temeljem Božje Riječi, privilegirani smatrati se sudiionicima uspješnijih žrtava velikog Kristovog djela okajanja grijeha.—Rimljanima 6: 6-14; Hebrejima 9: 23

”Uostalom, braćo, što je god istinito, što god časno, što god pravedno, što god čisto, što god ljubazno, što god hvalevrijedno; je li što krepost, je li što pohvala—to nek vam je na srcu!” (Filipljanima 4: 8, New Inter-

national Version) Budimo marljivi u svakodnevnom hodu i poštovanju prema Kristu kao što sugerira prethodni odlomak Svetog pisma. Stoga bismo mogli imati privilegiju sudjelovati u budućem djelu obnavljanja svega što je prethodno bilo izgubljeno u Adamu kada se završi djelo uskrsnuća.—Otkrivenje 21: 4 ■

Pouka dva

Nada u budućnost

Ključni stih: “Smatram, uistinu: sve patnje sadašnjega vremena nisu ništa prema budućoj slavi koja se ima očitovati u nama.”
— *Rimljanima 8: 18*

Izabrani tekstovi: Rimljanima 8: 18-30

pogane, unaprijed navijesti Abrahamu: U tebi će blagoslovljeni biti svi narodi.”—Galaćanima 3: 8

Sredstva ili način pomoću kojeg će se to postići je preko Abrahamova potomstva. (1.Mojsijeva 12: 1-3; 28: 14) Mnogi značajni pojedinci Starog zavjeta vjerovali su da će se pravedna vlada uspostaviti tijekom njihova života. Međutim, božanska je namjera bila da

IAKO UČINCI grijeha postoje od zore povijesti čovječanstva, Evandjelje, ili dobra vijest, da Bog ima plan za uklanjanje nepravdnosti otkrivena je tijekom vremena Starog zavjeta. “A Pismo, predviđevši da Bog po vjeri opravdava

se njegovo ispunjenje ostvari tijekom Božjeg kraljevstva pod vodstvom Krista i njegove crkve.—Hebrejima 11: 39, 40; Galaćanima 3: 29

Posvećeni sljedbenici Gospodina našega Isusa pozvani su da sudjeluju u ovom prekrasnom uređenju za budućnost ispunjavanjem traženih uvjeta. “Ako pak djeca, onda i baštinici, baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo.”—Rimljanima 8: 17

Naš ključni stih tvrdi da teške kušnje koje doživljavamo tijekom našeg zemaljskog boravka blijede u usporedbi s budućom slavom i visokim uzvišenjem koje ćemo dobiti ako se dokaže da smo “vjerni do smrti”. (Otkrivenje 2: 10) Kako je stoga ohrabrujuće shvatiti da će sve naše sadašnje nevolje i tuge dok nastojimo oponašati hod našeg Učitelja, blijedjeti u usporedbi s počastima koje nas čekaju jer strpljivo podnosimo kušnje koje Bog dopušta. Bit će to prekrasan i veličanstven ishod za nas osobno, kao i za cijelo čovječanstvo, kada Sotona više ne bude vladar ovog sadašnjeg zlog svijeta.

Važna pouka koju Božji narod treba cijeniti i usvojiti je da nas primanje njegove naklonosti ne oslobađa problema u ovom grešnom svijetu. Ponekad, dok doživljavamo nevolju, našem tijelu je teško to prihvatiti kao nešto što je Gospodin nadvladao radi naše vječne duhovne dobrobiti. Ipak, uvjereni smo da sve to djeluje zajedno za dobro onih koji su pozvani i odabrani, koliko god se naše tijelo moglo potresti dok se događaju neočekivane kušnje. Doista, obećane su nam nevolje u svijetu, ali i da ćemo u Kristu imati mir. (Rim. 8:28; Ivan 14:27; 16:33

Ponekad možemo izjednačiti mir s odsutnošću nev-

olje i osjećati da kušnje nisu dobre za nas. Ipak, trebamo meditirati i zahtijevati dragocjena obećanja Svetog pisma koja pružaju sigurnost da će nas Zapovjednik našeg spasenja odvesti do željenog utočišta. On nas voli i dao nam je primjer kojeg treba slijediti i koji će nas ojačati u svakoj kušnji na koju možemo naići. Zaista, “Kakva li prijatelja imamo u Isusu”, našem velikom nositelju tereta.—Rimljanima 8: 10-28

Koliko je ohrabrujuće naše uvjerenje da ćemo, ako se nastavimo pokoravati pravednim zapovijedima i načelima opisanim u Svetom pismu, primiti najodabranije Božje blagoslove koji će biti dodijeljeni onima koji se pokažu da su više od pobjednika.—Rimljanima 8: 31

Obećano potomstvo

Ključni stih: “*Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.*”
— *Galaćanima 3: 29*

Izabrani tekstovi:
Galaćanima 3: 15-29

KAD GOD BOG nekoga godina otkako je Kir, pozove u svoju službu, on ima na umu određenu svrhu ili namjeru, kao što je to učinio s Abrahamom. Ovom vjernom patrijarhu naredeno je da napusti svoju domovinu i živi

odvojen od njezina poganskog utjecaja. Također je imao veliki utjecaj na svoju djecu, a kasnije i na izraelski narod, zbog obećanja koje je primio naznačujući da će poslušnim odgovorom na ovaj poziv sve obitelji na zemlji biti blagoslovljene.—1. Mojsijeva 12: 3

Kao Abrahamov prirodni potomak, Izrael je dobio prvu priliku da se odredi kao Božje sredstvo za blagoslov ljudske obitelji. Poslušnost Savezu Zakona pripremila bi narod da prihvati Krista kada dođe i da se kroz vjeru ujedini s njim i postane obećano potomstvo. Bog im reče: “Stoga, budete li mi se vjerno pokoravali i držali moj Savez, vi ćete mi biti predraga svojina mimo sve narode—ta moj je sav svijet!—vi ćete mi biti kraljevstvo svećenikâ, narod svet.”—2. Mojsijeva 19: 5, 6

Pavao, pod prosvjetljenjem Duha Svetoga, daje nam puno razumijevanja o tome kako će se ovaj gore spomenuti blagoslov ostvariti. On upućuje na činjenicu da je kao rezultat Isusove savršene poslušnosti tijekom njegove zemaljske službe ispunjen Savez Zakona.—Rimljanima 10: 4; Kološanima 2: 14

Osim toga, Pavao nas podsjeća da je Zakon dat na gori Sinaj preko Mojsija dodan više od četiri stotine godina nakon Božjeg obećanja Abrahamu. Zakon je dat da prikaže kako grijeh ima ponižavajući učinak na ljudsku obitelj, kao i da pokaže Izraelcima i svima ostalima nemogućnost da bilo koje nesavršeno ljudsko biće ispuni božanske zahtjeve za dobivanje života na zemlji. Međutim, kroz cijelo ovo razdoblje izvorni Abrahamov Savez i dalje je ostao na snazi, a blagoslovi koji će se prikupiti ostvarit će se tijekom Božjeg kraljevstva pravednosti, kada će Sotona biti vezan i nesposoban prevariti čovječanstvo.—Galaćanima 3: 16-19; Otkrivenje 20: 2, 3

“Tako nam je Zakon bio nadzirateljem sve do Krista da se po vjeri opravdamo. A otkako je nadošla vjera, nismo više pod nadzirateljem. Uistinu, svi ste sinovi Božji, po vjeri u Kristu Isusu. Doista, koji ste god u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste. Nema više: Židov—Grk! Nema više: rob—slobodnjak! Nema više: muško—žensko! Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu!”—Galaćanima 3: 24-28

Naš ključni stih potvrđuje da će svi posvećeni vjernici kroz ovo evanđeosko doba koji se pridržavaju uvjeta učenja, kroz krštenje u Kristovu smrt i vjernost u obdržavanju svog saveza žrtve,

biti dio ovog duhovnog potomstva koje će blagosloviti cijelo čovječanstvo u predstojećem kraljevstvu Božjem.

Kakva li je naša privilegija razumjeti Božji čudesni plan za obnovu čovječanstva od razornih posljedica grijeha u ovom sadašnjem zlom svijetu. Ako smo vjerni, također ćemo imati veličanstvenu povlasticu biti u prisutnosti Isusa, “Kralja nad kraljevima”, tijekom vječnosti.—Otkrivenje 17: 14 ■

Pouka četiri

Ispunjeni Zakon

Ključni stih: “Ta sav je Zakon ispunjen u jednoj jedinjoj riječi, u ovoj: Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga!”
— *Galaćanima 5: 14*

Izabrani tekstovi:
Galaćanima 5: 1-15

U DANAŠNJOJ LEKCIJI

Pavao piše braći u Galaciji, regiji koja je imala brojne crkve koje nisu bile židovskog podrijetla koje su nastale kao rezultat njegovih misionarskih putovanja. Jedno od pitanja kojima se Pavao želio suprotstaviti

bio je judaistički utjecaj na te vjernike koji su prije bili pogani i koji su bili podvrgnuti naporima da ih se natjera da slijede različite aspekte Mojsijevog Zakona. Iako je upućena svecima u Galaciji, ova

poslanica se u načelu očuvala za cijelu crkvu kroz cijelo evanđeosko doba. Ropstvo bi uključivalo ne samo pokoravanje zahtjevima Saveza zakona u Pavlovo vrijeme, već bi se primjenjivalo na bilo koji oblik sektaštva ili nebiblijske tradicije zbog koje bi nas osudili nakon što bismo pravedno vjerovali.

U mjeri u kojoj se kao kršćani sve više i više prilagođavamo Božjoj volji, posvećujući utjecaj njegove Riječi omogućit će nam da duhovno napredujemo. Međutim, ponekad može postojati pritisak kako iz našeg zajedništva, tako i iz svijeta izvana da naše ponašanje ili uvjerenja budu u skladu sa standardima koji ne predstavljaju nužno biblijska učenja o određenoj stvari.—Galaćanima 5: 1-3

Tijekom svoje službe, na primjer, Pavao je bio vrlo jasan da opravdanje, ili da ga Bog smatra pravednim, ne ovisi o poštivanju različitih obrednih obilježja Mojsijevog zakona, već o prihvatanju Kristove otkupne žrtve kao osnove da posvećeni vjernici postanu sinovi Božji.—Rimljanima 3: 20

“Prekinuli ste s Kristom vi koji se u Zakonu mislite opravdati; iz milosti ste ispali. Jer mi po Duhu iz vjere očekujemo pravednost, nadu svoju. Uistinu, u Kristu Isusu ništa ne vrijedi ni obrezanje ni neobrezanje, nego—vjera ljubavljiva djelotvorna. Dobro ste trčali; tko li vas je samo spriječio da se više ne pokoravate istini?”—Galaćanima 5: 4-7

Od velike je važnosti da vjernici proučavaju i primjenjuju biblijska načela u ostvarivanju slobode u pogledu doktrinarnog razumijevanja i ponašanja kako bi bili prihvatljivi našem Nebeskom Ocu. Trebamo “sve provjeravati” i nikada ne koristiti slo-

bodu kao “izliku tijelu.”—1.Solunjanima 5: 21; Galaćanima 5: 8-13

Naš ključni stih ukazuje da se Božji zakon ispunjen u životima posvećenih koji služe jedni drugima u duhu i istini. Kao takvi, mi neprestano nastojimo da naša srca i um budu uređeni u skladu s propisima koje je naš Gospodin postavio tijekom svoje zemaljske službe i također razrađen u raznim novozavjetnim poslanicama.

Posvećeni Kristovi sljedbenici su pod zakonom slobode. Naša ljubav prema Bogu pokazuje se voljnim žrtvovanjem naših ljudskih prava i privilegija u služenju njemu i njegovom naumu. Savez Zakona došao je do kraja za one Židove koji su prihvatili Kristovu smrt kao sredstvo pomoću kojeg su se mogli osloboditi ovog jarma ropstva. Kroz svoju otkupnu žrtvu i savršeno čuvanje svih značajki Mojsijevog zakona, naš je Gospodin ispunio sve zahtjeve božanske pravde i time je plaćena cijena da nas oslobodi naše prijašnje osude.—Rimljanima 10: 4

■

Naš Gospodin i Nikodem

“Bijaše među farizejima čovjek imenom Nikodem, ugledan Židov. On dođe Isusu obnoć.”—Ivan 3: 1,2

IZVJEŠĆE o Isusovom susretu s Nikodemom, farizejem i židovskim vladarom, nalazi se u Ivanu 3: 1-15. To je jedan od najzanimljivijih od mnogih događaja u evanđeoskom zapisu, koji prikazuje stav barem nekih od židovskih vladara prema Božjem jedinorođenom Sinu, kojega je Otac posvetio i poslao na svijet. Važnija od ovoga je slika koju ovaj izvještaj pruža o stavu dobro učenog neizvještačenog čovjeka prema duhovnim stvarima i njegovoj teškoći da ih prihvati i razumije.

Mnogi su farizeje, uključujući i njih same, smatrali najsvetijom sektom Židova u Isusovo vrijeme. Zahtjevali su posebnu svetost kao rezultat pridržavanja Mojsijevog zakona, pokazujući skrupuloznu brigu o svim njegovim obrednim značajkama. Nikodem, o kojem se govorilo kao o “vladaru Židova” i “učitelj Izraela”, bio je vrlo sličan nekim od utjecajnih vođa današnjih crkava. (Ivan 3: 1, 10) Iako je bez sumnje pokušavao živjeti u mjeri u kojoj je mogao u skladu s mnogim odlikama

židovskog zakona, nije mogao shvatiti duhovne stvari zbog toga što je bio običan čovjek, pa je stoga bio nesposoban prihvatiti stvari Duha Božjega ili ih razumjeti, “jer po Duhu valja prosuđivati.”—1. Korinćanima 2: 14

ZAŠTO NOĆU?

Izvjješće kaže da je Nikodem “došao Isusu noću”. Pretpostavlja se da je otišao u to vrijeme jer nije želio da ga vide kako posjećuje tako nepopularnu osobu kakva je Isus bio pisarima i farizejima, i nije želio da se zna da je na bilo koji način pod utjecajem njegovih poruka. S druge strane, može se reći da bi noćni sati bili najprikladnije vrijeme za tihi, privatni razgovor, osobito s obzirom na Isusov užurbani život poučavanja, činjenja čuda i čestog praćenja velikog mnoštva.

Na primjer, kada su prijatelji čovjeka “koji bijaše uzet” željeli dovesti Isusu, oko kuće je bila tolika gužva da je jedini način da se pristupi Učitelju bio napravi otvor na krovu i spusti bolesnika “u sredinu pred Isusa”. (Luka 5: 18, 19) Jednom drugom prilikom čitamo da je bilo toliko ljudi koji su odlazili i dolazili vidjeti našeg Gospodina i njegove učenike “pa nisu imali kada ni jesti.” (Marko 6: 31) Nadalje, ne trebamo misliti da je Nikodem došao usred noći, nego u sumrak, što je možda bilo najbolje vrijeme za njega da dođe u posjet.

Nikodemov pristup našem Gospodinu bio je pun poštovanja: “Rabbi, znamo da si od Boga došao kao učitelj jer nitko ne može činiti znamenja kakva ti činiš ako Bog nije s njime.” (Ivan 3: 2) Iz odgovora našeg Gospodina sasvim je očito da je zabilježen samo dio razgovora. Također se čini jasnim da je ključna tema Mesijinog kraljevstva, u koju je vjerovao svaki Židov, morala biti spomenuta. “Zaista, zaista, kažem ti: tko se ne rodi [rođen: molimo pogledajte sljedeći odlomak za dudatno pojašn-

jenje] nanovo, odozgor, ne može vidjeti kraljevstva Božjega!” (vs. 3, Rotherham Emphasized Bible) Nikodem je očito čuo da Isus propovijeda da se približilo kraljevstvo nebesko. Moguće je čuo da je Isus tvrdio da je Mesija – veliki kralj – u tom kraljevstvu.

Radi pojašnjenja, riječ “rođen” kako je prevedena u prethodnom stihu prijevod je grčke riječi gennao. Ova je riječ jedinstvena po tome što se može odnositi ili na čin začeca—početak razdoblja trudnoće—ili na stvarno rođenje na kraju istog razdoblja. Dakle, gennao se može ispravno prevesti ili kao “začet” ili kao “rođen”, ovisno o tome je li subjekt otac, koji stvara, ili majka koja rađa. U ovom slučaju, to bi trebalo biti prevedeno kao “začet”, jer je uključen Bog, Otac, “odozgor”. Prevođenje riječi gennao kao “začet” također treba biti i u 7. stihu ovog poglavlja.

Povraak na našu lekciju; s obzirom na Isusovo odsutnost političkog utjecaja, i općenito samo na sljedbenike iz redova običnih ljudi, Nikodem je bio razumljivo zbunjen što će Gospodin iznositi tako hrabre tvrdnje u vezi s “kraljevstvom Božjim”. Stoga je Isus naglasio činjenicu da čovjek mora biti začet odozgo ako želi “vidjeti”, u smislu razumijevanja, kraljevstvo u njegovom embrionalnom stadiju tijekom sadašnjeg Evanđeoskog doba. Kasnije je, na primjer, apostol Pavao rekao da nas je Bog “izbavio iz vlastite tame i prenio u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje”. (Kološanima 1: 13) Ovdje apostol navješćuje da Božji narod, kada se rodi odozgo, uđe u novi, duhovno usmjeren način života, s novim nadama, ciljevima, ambicijama, interesima. “Staro uminu, novo, gle, nastaje.”—2.Korinćanima 5: 17

Apostol kaže: “Ta kraljevstvo Božje nije jelo ili piće, nego pravednost, mir i radost u Duhu Svetome.” (Rimljanima 14: 17) Kršćani, budući članovi nebeskog

kraljevstva, nisu ograničeni u korištenju hrane, kao što su to bili Židovi prema Savezu Zakona, niti su dužni držati jedan od sedam dana kao dan fizičkog odmora, iako je, kada je to moguće, mudro i preporučljivo to učiniti. Međutim, kao budući članovi kraljevstva, naše su slobode, privilegije i blagoslovi mnogo veći od slobode da jedemo ono što volimo, ili slobode da se, kada je potrebno, odmorimo od posla prvog ili sedmog dana u tjednu. Umjesto toga, kao što Pavao navodi, neki od glavnih blagoslova koje uživamo su “pravednost, mir i radost u Duhu Svetom”.

Uprkos stoljetnim naporima, i s jednim Isusovim izuzetkom, nijedan Židov nije postigao potpunu pravednost kao rezultat pridržavanja Zakona. Mir s Bogom nije posjedovao nitko u naravnom Izraelu. Zakon je samo dao zapovijed i rekao tipičnom Božjem narodu da im nedostaju božanski zahtjevi, te da su stoga pod sudskom osudom. (Rimljanima 3: 20; 7: 7-11) Slično, niti duhovni blagoslovi, koji su proizašli iz djelovanja Duha Svetoga, nisu bili podijeljeni nikome do Pedesetnice nakon Gospodinova uskrsnuća. Vidimo koliko je istina da pojedinac mora biti “začet odozgor” prije nego što može razumjeti ili se blisko upoznati s kraljevstvom Božjim i blagoslovima koje će uživati oni koji su pozvani da se tome nadaju u sadašnjem vremenu.

NARAVNI ČOVJEK I DUHOVNE STVARI

Odgovarajući, Nikodem je Isusu postavljao pitanja: “Kako se čovjek može roditi kad je star? Zar može po drugi put ući u utrobu majke svoje i roditi se?” (Ivan 3: 4) Ovdje vidimo djelovanje naravnog uma, s njegovom sposobnošću rasuđivanja jedino na razini zemaljskih stvari. U svom odgovoru Isus izjavljuje još jednu bitnu istinu koju mogu u potpunosti uvidjeti samo

oni koji su duhom začeti. “Zaista, zaista, kažem ti, ako se tko ne rodi iz vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje.” (vs. 5) Da bi “vidio” ili razumio to kraljevstvo, čovjek treba biti “rođen odozgor”, ali da bismo “ušli” u nebesko kraljevstvo na koje se poziva Crkva, potrebno je ne samo biti začet, već i biti “rođen” iz Duha. Kao što Pavao kaže na drugom mjestu: “Tijelo i krv ne mogu baštiniti kraljevstva Božjeg.” (1.Korinćanima 15: 50) Novo duhovno tijelo moramo primiti prije nego što uzmožemo ući u Očevo kraljevstvo.

Kršćaninovo je rođenje, kaže nam Isus, ostvareno pomoću dvije stvari: “vode” i “Duha”. Prva je pročišćujuća, posvećujuća moć vode istine; živjeti o “svakoj riječi što izlazi iz usta Božjih”; i biti izgrađen “Riječju milosti njegove”. (Efežanima 5: 25, 26; Matej 4: 4; Djela apostolska 20: 32) Drugo je djelovanje Duha Svetoga, koji oživljava naša smrtna tijela kroz žrtvovanje tijela, “obnavlja” i preobražava naše umove da mogu postati sve više nalik na “Kristov um”. (Rimljanima 8: 11-13; 12: 1, 2; 1. Korinćanima 2: 16) Na ove smo načine spremni biti “rođeni” kao duhovna bića u uskrsnuću. “Što je od tijela rođeno, tijelo je; i što je od Duha rođeno, duh je. Ne čudi se što ti rekoh: ‘Treba da se rodite nanovo, odozgor.’ [začnete odozgor].”—Ivan 3: 6, 7

Naš Gospodin ovdje nam govori da postoji više od jedne vrste začeca i rađanja. Kako su začeca i rođenje tijela stvarni događaji, tako je i začeca i rođenje duha jednako stvarno i potrebno ako se želi ući u nebeski stadij Mesijinog kraljevstva. Međutim, kao što zapis pokazuje, Nikodem se i dalje čudio i pitao o značenju Isusovih riječi. Koliko li se često to događalo Gospodinovu narodu tog vremena, jer su dolazili u kontakt s dobronamjernim pojedincima čiji um, međutim, nije mogao razabrati duhovne istine.

U Ivanu 3: 8, Isus pokušava pružiti Nikodemu jednostavan prikaz moći koje posjeduju rođeni od Duha. “Vjetar puše gdje hoće; čuješ mu šum, a ne znaš odakle dolazi i kamo ide. Tako je sa svakim koji je rođen od Duha.” Iz ovoga zaključujemo da su, prema našem ograničenom ljudskom razumijevanju, duhovna bića poput vjetra, nevidljiva, ali moćna, a njihova sredstva kretanja vrlo brza. Da se poslužimo uobičajenim izrazom, oni su u stanju “doći i otići kao vjetar”. Čak i uz ovo objašnjenje, Nikodem, još uvijek hendikepiran svojim prirodnim umom, odgovorio je: “Kako se to može zbiti?”—vs. 9

JE LI NIKODEM POSTAO ISUSOV UČENIK?

U Bibliji nema konačnog zapisa da je Nikodem postao Isusov učenik. Međutim, znamo da je branio Isusa pred Sinedrionom. Farizeji i glavari svećenički poslali su stražare da zarobe Isusa. (Ivan 7: 32) Međutim, kada su se vratili bez Gospodina i upitani zašto ga nisu doveli, njihov odgovor je bio: “Nikada nitko nije ovako govorio.” Nato će im farizeji: ‘Zar ste se i vi dali zavesti? Je li itko od glavara ili farizeja povjerovao u njega? Ali ta svjetina koja ne pozna Zakona—to je prokleta!’ Kaže im Nikodem—onaj koji ono prije dođe k Isusu, a bijaše jedan od njih: ‘Zar naš Zakon sudi čovjeku ako ga prije ne sasluša i ne dozna što čini?’ Odgovoriše mu: ‘Da nisi i ti iz Galileje? Istraži pa ćeš vidjeti da iz Galileje ne ustaje prorok.’” (vss. 45-52) Ono što farizeji nisu znali je to da je Isus rođen u Betlehemu u Judeji, a ne u Galileji.

Kada je Isus razapet, Josip iz Arimateje, koji je bio Gospodinov učenik, zatražio je da uzme njegovo tijelo za pokop. Pilat je udovoljio molbi i zajedno s Nikodemom, koji je donio začine za balzamiranje, stavili su Isusovo tijelo u grob Josipov. (Ivan 19: 38-42) Ovi događaji sugeriraju da se Nikodem jako zanimao za Isusa

i njegova učenja. Neki tradicionalni spisi impliciraju da je nakon Isusova uskrsnuća Nikodem postao Kristov učenik i primio krštenje od strane Petra i Ivana. Neki spisi nadalje upućuju na to da su Židovi, u znak osвете za njegovo obraćenje, lišili Nikodema njegove službe, protjerali ga iz Jeruzalema, te da je nakon smrti pokopan blizu grobova Gamaliela i Stjepana. Međutim, ne znamo je li bilo koja od ovih tvrdnji istinita, jer Sveto pismo šuti o tome.

NAŠA VJERA NAM OMOGUĆUJE VIDJETI

Dok u mislima promišljamo ovaj zanimljivi susret između Isusa i Nikodema, koliko bismo trebali biti zahvalni što smo, kao rezultat naše vjere u Otkupitelja i posvete Bogu po njemu, mogli ostaviti po strani prirodni um. Budući da smo “rođeni odozgor”, mi “vidimo kraljevstvo Božje” i cijenimo duhovne stvari povezane s njim. Osim toga, razumijemo uvjete za članstvo u Božjem kraljevstvu i djelovanje povezano s tim, kako sada tako i u budućnosti. Međutim, kako bismo doista ušli u to kraljevstvo, moramo biti “rođeni od Duha”. Stoga neka se svatko od nas svaki dan potruđi ispuniti svoj zavjet posvećenja Bogu, kako bismo bili “bogati vjerom” i bili “baštinici Kraljevstva što ga je obećao onima koji ga ljube.”—Jakov 2: 5

* * *